

27 862**Verslag van de 105de Conferentie van de Interparlementaire Unie****Nr. 1****VERSLAG**

Vastgesteld 11 juli 2001

Van 1–7 april 2001 werd te Havana de 105de conferentie van de Interparlementaire Unie gehouden. Aan deze conferentie werd deelgenomen door 123 nationale groepen uit evenzoveel nationale parlementen.

De Nederlandse bestond uit de navolgende leden: Eerste Kamer de heren Baarda en Dees; Tweede Kamer mw. Swildens-Rozendaal en de heren Kamp, Leers en Valk. De delegatie stond onder leiding van de voorzitter van de Nederlandse IPU-groep het lid Zijlstra. Vanaf het midden van de conferentie werd hij in die functie vervangen door de heer Dees.

De conferentie werd geopend door de voorzitter van de Staatsraad van de Republiek Cuba, de heer Fidel Castro Ruz. Tijdens de inaugurele opening werd eveneens het woord gevoerd door de voorzitter van de Nationale Assemblée van Cuba, de heer Ricardo Alarcon de Quesada, de vice secretaris-generaal van de Verenigde Naties, belast met politieke zaken, sir Kieran Prendergast en mw. Najma Heptulla, de voorzitter van de Raad van de Interparlementaire Unie.

Tijdens de 104de conferentie (Jakarta, 16–21 oktober 2000) werden de specifiek te Havana te behandelen onderwerpen vastgesteld. Het eerste onderwerp betrof het verzekeren van de naleving van de beginselen van internationaal recht in het belang van vrede en veiligheid in de wereld. Dit onderwerp werd gevolgd door het lid Valk.

De bevoegde commissie te weten die inzake Politieke vraagstukken, internationale veiligheid en ontwapening legde aan de conferentie een ontwerp-resolutie voor, die na bespreking in commissie en zeer kort plenair, zonder stemming werd aangenomen.

Het tweede onderwerp betrof onderwijs en cultuur als essentiële factoren in het bevorderen van de deelname van mannen en vrouwen aan het politieke leven en als eerste voorwaarde voor de ontwikkeling van volkeren. Dit onderwerp werd gevolgd door de leden Baarda en Kamp. Een ontwerp-resolutie voorbereidt en besproken door de Vierde Commissie, te weten die aangaande Onderwijs, Cultuur en Milieu, werd met algemene stemming aangenomen.

De agenda van de conferentie laat, zoals te doen gebruikelijk, steeds ruimte voor een zogenaamd aanvullend agendapunt dat ter conferentie wordt gekozen uit die voorstellen, die uiterlijk één maand voor het begin van de conferentie zijn ingediend. In casu had de conferentie te beslissen over 3 voorstellen. Vier voorstellen werden om uiteenlopende redenen ingetrokken. Na de verplichte mondelinge stemming bleek het voorstel van Cuba (bijdrage van de parlementen in de strijd tegen terrorisme conform de AVVN resolutie 55/158) de vereiste 2/3 meerderheid en het hoogste aantal positieve stemmen te hebben behaald.

Bovengenoemd onderwerp werd gevolgd door de leden Swildens en Leers.

Een door de Eerste Commissie (Politieke Zaken, Internationale Veiligheid en Ontwapening) voorbereide resolutie werd met algemene stemmen aanvaard.

De regels van de conferentie laten eveneens toe dat op de agenda wordt geplaatst een onderwerp dat 4/5 van de stemmen vergaard. Een dergelijk urgent additioneel onderwerp wordt naar een zeer beperkte stuurgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de verschillende geopolitieke groepen en de initiators van de discussie, verwezen. Het onderwerp dat door Duitsland werd voorgesteld betrof de recente vernieling van cultureel erfgoed door de Taliban in Afghanistan. Na stemming bleek dat de 4/5 meerderheid aanwezig was. Een resolutie door de stuurgroep voorbereid werd met algemene meerderheid aangenomen.

Het debat over de algemene politieke, economische en sociale situatie werd gevolgd door de leden Zijlstra en Dees. Deze laatste voerde namens de Nederlandse delegatie het woord in de plenaire zitting. De heer Dees spitte zijn bijdrage toe op de besmetting met het HIV/Aids virus. Dit onderdeel van de conferentie werd, zoals te doen gebruikelijk is, afgesloten zonder nadrukkelijke uitspraak.

De Raad van de Unie, aan wiens beraadslagingen eveneens de leden Zijlstra en Dees deelnamen, besloot de nationale groep van Soedan wederom tot de Unie toe te laten. Het totaal aantal bij de Unie aangesloten groepen bedraagt daarmee 141.

In een discussie over de relatie met de VN werd melding gemaakt van het feit dat op 8 november 2001 een resolutie in de AVVN is aanvaard, waarin de Secretaris-Generaal van de VN wordt gevraagd nieuwe wegen te zoeken om te komen tot een nieuwe en geformaliseerde verhouding tussen IPU en Algemene Vergadering. De IPU zou in mei 2001 een reactie ontvangen.

In zijn tweede zitting besprak de Raad een rapport van de commissie inzake de schending van de mensenrechten van (oud) parlementariërs. Het rapport bevatte 141 gevallen van schending in de volgende 18 landen: Argentinië, Burundi, Cambodja, Colombia, Djibouti, Ecuador, Gambia, Guinee, Honduras, Indonesië, Maleisië, Mongolië, Myanmar, Pakistan, Moldavië, Sri Lanka, Turkije en Wit-Rusland.

Tijdens de conferentie heeft een deputatie uit de Nederlandse delegatie een gesprek gevoerd met drie dissidenten van de zgn. Grupo di los Cuatro, die recent uit de gevangenis waren ontslagen. Een vierde dissident, te weten de heer Roca Anternez zit nog vast. In een brief gericht aan de voorzitter van het Cubaanse parlement heeft de Nederlandse delegatie aandacht gevraagd voor het lot van deze dissident.

De volgende statutaire conferentie zal van 9–14 september 2001 worden gehouden in Ouagadougou (Burkina Faso).

De voorzitter van de Nederlandse IPU-groep,
Zijlstra

De secretaris van de Nederlandse IPU-groep,
Bellekom